

Дѣйствително, благодарение на неговото ходатайство, на другия день я пуснаха подъ поръчителство, а скоро и схвѣмъ я освободиха. Азъ сетнѣ я посѣтихъ на хана, дѣто тя наедно съ другарката си бѣше намѣрила временно убѣжище, и узнахъ отъ нея подробно цѣлата история. Тѣй както тя има близко отношение камъ бжлгарското кланье и въ сжщото време дава прекрасно понятие за сжвременното положение на бжлгарския народъ, то ще ви сжобща разказа ѝ въ сичката му пълнота. Името ѝ е Райка и тя е джщеря на единъ свѣщенникъ въ селото Панагюрище, 20 мили далечъ отъ Татаръ-Пазарджикъ. На дванадесетъ години тя са отличаваала съ такавъ умъ и хубость, щото мѣстното книжовно дружество рѣшило да ѝ даде добро възпитание. За тая цѣль била открита подписка и съ сжбраните пари испратиле я въ женското училище, въ Ески-Загра, отворено отъ американските мисионери и сетнѣ предадено на бжлгарете, които и до сега го поддържатъ.

Тука е на мѣсто да са каже, че американските и англійски мисионери сж принесли много полза на Бжлгария съ урежданието на училища по цѣлата страна, съ приготвлението на мѣстни учители и указанието, какъ трѣба да са наредятъ и поддържатъ тия училища. Успѣха до толкова е увѣнчалъ тѣхните усилия, щото сега токо рѣчи нѣма нито едно село въ Бжлгария безъ училище. Райка са учила четире години и, както са види, получила е добро възпитание, може би, по-добро отъ това, което много англійски дѣвици получаватъ въ по-блѣстящи училища. Тя показала особено пристрастие камъ ржководѣието и такова искусство въ шиението, щото са прославила